

[Jens Thomsen.]

ærede Medlem, at jeg ingen Forstand havde paa de Spørgsmaal. Det er jo en bekvem Maade at afvise nogle saglige Bemærkninger ved at frakende Modparten den fornødne Forstand, men en fair Maade er det ikke. Jeg skulde dog gerne se væk fra dette, men da jeg kom ned fra Talerstolen, var der en af mine gamle Elever, der tilbød at gen-drive Paastanden mod mig. Vedkommende har været Medlem af Folketinget i ca. 25 Aar, saa hans Udtalelser vilde maaske vinde Tiltro, men jeg synes, det vilde være Synd for det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk). Hvis hans Autoritet stiger ved at frakende mig Forstand paa de foreliggende saglige Spørgsmaal, saa maa han gerne faa den Afstivning paa min Bekostning. Det har jeg Raad til, og hvis hans Selvglæde stiger derved, under jeg ham gerne saadan en lille Juleglæde.

Vi har i Betænkningen henledet Opmærksomheden paa det af de danske Mejeriforeningers Fællesorganisation paabegyndte Arbejde med Rationalisering af Mælkehandelen i Byerne, og det har glædet mig, at de ærede Ordførere her i Dag har givet Tilslutning til og udtalt Sympati for denne Tanke. Det har saavel det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk) som det ærede Medlemmer Hr. Grønning og Hr. N. P. Andreasen gjort, og det vil jeg gerne benytte Lejligheden til at sige Tak for. Det er nemlig en Samfundsopgave, der foreligger her, og den bør støttes af Lovgivningsmagten. Det er fuldstændig uforsvarligt, at saa vigtigt et Næringsmiddel som Mælken fordyres med ca. 66 pCt., inden den naar ind til Forbrugerne, naar vore Nabolande kan nøjes med Halvdelen til Fordelingsomkostninger. Det er jo en Sag, som baade Forbrugerne og Producenterne har fælles Interesse i. I vore Nabolande mod Nord og Syd faar Forbrugerne Mælken til en billigere Pris, og Producenterne faar samtidig en bedre Pris hjem. I disse Lande faar Producenterne ca. 66 pCt. af den Pris, Forbrugerne betaler, medens de her maa nøjes med ca. 33 pCt. af den Pris, som Forbrugerne betaler. I Tyskland er Rationaliseringen gennemført af Staten, i Norge er den gennemført af Mejeribrugets Organisationer, men med Støtte fra Lovgivningsmagten. Jeg tror, at vi skal gennemføre det paa lignende Maade, som man har gjort det i Norge. Det er, som sagt, et vigtigt Spørgsmaal, der bør løses snarest muligt, og jeg vil gerne anmode Landbrugsministeren om at gøre noget ved Sagen, saadan at Smørprisens Stigning ikke foraarsager en større Stigning af Mælkeprisen end højst

nødvendig. I 1876 var Gennemsnitsnoteringen for Smør her i København 2 Kr. 54 Øre, og naar man kender den enorme Udgiftsforøgelse, der paa alle Omraader er gennemført siden den Tid, kan man dog let forstaa, at en Smørpris paa 2 Kr. 80 Øre eller selv paa 3 Kr. i 1940 er ganske utilstrækkelig. En Landmand maa betale 2 Kr. 50 Øre i Timen for en Montør. Kan Landbruget da ikke faa 75 Øre i Timen for Modydelsen i Smørret — og en højere Timebetaling betinger den udregnede Produktionspris for Smør til 3 Kr. 72 Øre absolut ikke! Man vil derfor forstaa, at vort Ændringsforslag om at forhøje Smørprisen til de 3 Kr. 72 Øre er betimeligt, ja, beskedent.

Ved første Behandling stillede jeg flere Spørgsmaal til Landbrugsministeren, som jeg ikke fik besvaret. Naar jeg nu nøjes med at stille eet Spørgsmaal, maa jeg forvente at faa et Svar. Jeg spørger altsaa: Hvorfor vil Landbrugsministeren ikke gennemføre en tilsvarende Mærkning af Margarine, som for lang Tid siden er gennemført for Gødning og Foderstoffer? Mejeribrugets har stillet enstemmigt Krav om at faa dette gennemført. Ministerens Modvilje er mig uforstaaelig, og den trænger i høj Grad til en nærmere Forklaring, og den haaber jeg at faa nu, da jeg har været saa beskedent kun at stille eet Spørgsmaal til Ministeren.

Jeg vil anbefale, at man stemmer for de af mit Parti stillede Ændringsforslag, og under den Forudsætning, at man tager et rimeligt Hensyn til disse Ændringsforslag, vil vi ogsaa stemme for Lovforslaget ved tredje Behandling. Vil man derimod blankt afvise vore Ændringsforslag, vil vi ikke tage Medansvaret for Lovforslaget, for man kan jo ikke komme uden om, at en Smørordning, uden at vi samtidig faar en Margarineordning, er fuldkommen utilfredsstillende.

Oluf Pedersen: Det er i disse Dage 6 Aar siden, man gik ind i den prisforfalskende Statsplanøkonomi for dansk Landbrugs Produktion og L. S. fejrede sin store Sejrr. Uden Overdrivelse kan man vist sige, at denne Sejrrus er afløst af Jammer. Vel skadede Prisforfalskningen Forbrugerne — og det var jo det, man ved Gennemførelsen af denne Prisforfalskning hæftede sig ved — men man oversaa, at den tillige hemmede Afsætningen og fordyrede Produktionen, som, naar der er frie Forhold, paa ganske naturlig og planmæssig Maade retter sig efter Afsætningsmulighederne. Derfor blev efter min Opfattelse denne Planøkonomi